

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 8203 van 29 februari 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 13 december 2007 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 november 2007 houdende bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SPILLEBEEN, die loco advocaat G. KINDERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker is van Indiase nationaliteit en werd geboren te X, op X.

Verzoeker verklaart op 24 oktober 2001 het Rijk te zijn binnengekomen en op 26 oktober 2001 de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te hebben aangevraagd. Op 16 januari 2002 heeft de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 bis) genomen, die aan verzoeker op 24 januari 2002 werd betekend.

Op 26 juni 2003 heeft verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig het ten tijde van de aanvraag geldende artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) ingediend. Op 15 december 2004 heeft de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken beslist de aanvraag onontvankelijk te verklaren met verwijzing naar het bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker betekend op 24 januari 2002. Tegen deze beslissing heeft verzoeker een schorsings- en annulatieberoep ingediend bij de Raad van State.

Op 7 december 2003 werd verzoeker in illegale tewerkstelling aangetroffen. Op 10 mei 2004 werd verzoeker opnieuw in illegale tewerkstelling aangetroffen en kreeg hij een bevel om het grondgebied, uiterlijk op 15 mei 2004, te verlaten, (bijlage 13, model B).

Op 5 augustus 2005 heeft verzoeker een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op grond van het ten tijde van de aanvraag geldende artikel 9, 3de lid van de Vreemdelingenwet.

Op 15 mei 2006 werd verzoeker in illegaal verblijf aangetroffen.

Op 6 juni 2007 werd verzoeker nogmaals aangetroffen in illegale tewerkstelling onder een valse naam. Er werd opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten genomen, waarbij wordt gesteld dat verzoeker uiterlijk op 11 juni 2007 om middernacht het grondgebied dient te verlaten (bijlage 13, model B).

Op 17 november 2007 werd aan verzoeker een bevel betekend om het grondgebied uiterlijk op 18 november 2007 te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

Op 4 december 2007 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf.

2. Over de ontvankelijkheid.

De verwerende partij werpt op dat het beroep niet ontvankelijk is wegens een gebrek aan belang. Zij verduidelijkt dat een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing geenszins maakt dat verzoeker niet meer illegaal op het grondgebied van het Rijk zou verblijven en dat een eventuele schorsing of nietigverklaring van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geen wijzigingen met zich zou meebrengen ten aanzien van verzoekers (illegale) verblijfssituatie. Bijgevolg zou in dat geval een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten betekend moeten worden. De verwerende partij poogt haar standpunt kracht bij de zetten door te wijzen op de herhaaldelijke bevelen om het grondgebied te verlaten die reeds aan verzoeker betekend werden en die bij gebreke aan enig beroep definitief en uitvoerbaar geworden zijn.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit het administratief dossier, blijkt dat tegen verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevaardigd op 10 mei 2004, gesteld in dezelfde bewoordingen als het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 17 november 2007. Het bevel van 10 mei 2004 steunt op de miskennis door verzoeker van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, met name omdat verzoeker verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van

de vereiste documenten, vermits hij niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is gesteund op hetzelfde motief, met name dat verzoeker nog steeds niet beschikt over de vereiste documenten, aangezien hij niet in het bezit is van een geldig paspoort met visum. Bijgevolg maakt het bestreden bevel een herhaald bevel uit, waarvan de eventuele schorsing en nietigverklaring de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet wijzigt en voor hem geen nut oplevert omdat de verwerende partij nog steeds het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 10 mei 2004 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden. (R.v.St., nr. 123.774, 2 oktober 2003, R.v.St., nr. 144.319, 11 mei 2005). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoeker geen belang heeft bij de vordering en dat de ingeleide vordering dienvolgens onontvankelijk is. De door verweerder opgeworpen exceptie is gegrond.

Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietig-verklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari twee-duizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

J. CAMU.